

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏମ୍ ସି ସଂଖ୍ୟା 1247 / 2020

ସ୍ଵାଧୀନ କୁମାର ରାଉତ ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ -

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିପକ୍ଷ

ଏହି ମାମଲାରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ:

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୌତମ ମିଶ୍ର, ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ,
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅନୁପମ ଦାଶଙ୍କ ସହାୟତାରେ, ଅଧିକାରୀ

ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାନ୍ତି
ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିକାରୀ

ପଠାବନ:

ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ

ରାୟ

28.06.2023

ଡ. ଏସ୍. ମୁରଲୀଧର, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ

1. ଆବେଦନକାରୀ, ଯିଏକି ଓଡ଼ିଶା ଟେଲିଭିଜନ ଲିମିଟେଡ (ଓ.ଟି.ଭି.) ଭୁବନେଶ୍ଵରରେ 'ନିବେଶ ସମ୍ପାଦକ' ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ଏସ୍.ଡି.ଜେ.ଏମ୍. ଭୁବନେଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଜି.ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3245/2020ରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା (ଆଇ.ପି.ସି.) ର ଧାରା 269,270,120-B ଏବଂ 505 (1) (b) ସହିତ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରିଚାଳନା ଅଧିନିୟମ, 2005 ର ଧାରା 52 ଅଧୀନରେ ଚାଲିଥିବା ଅପରାଧକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ, ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକିୟା ସଂହିତା, 1972 (ସିଆର୍.ପି.ସି.) ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

2. ପୃଷ୍ଠଭୂମି ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଟେଲିଫୋନ୍ ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ଶ୍ରାବ୍ୟ ଅଭିଲେଖନ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କରୋନା ପଜିଟିଭ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ ହେବା ପରେ କୋଭିଡ ଡାକ୍ତରଖାନାରୁ ଫେରିଥିବା ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅଗଷ୍ଟ 6, 2020 ରେ ଓଡ଼ିଶା ନ୍ୟୁଜ୍ ଟ୍ୟାଲେଣ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପଟି ଓ.ଟି.ଭି. ଦ୍ଵାରା ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ଅପଲୋଡ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗ ଏହା ଥିଲା ଯେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କରୋନା ମହାମାରୀର ଗମ୍ଭୀରତାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ଔଷଧ ବିନା ଏହା ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ ।

3. ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କ୍ୟାପିଟାଲ ଥାନା (ପିଏସ୍) ରେ କ୍ୟାପିଟାଲ ପିଏସ୍ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 303 / 2020 ନାମରେ ଏକ ଏଫ୍‌ଆଇଆର୍ ପଞ୍ଜିକୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଶ୍ରାବ୍ୟ ଅଭିଲେଖନଙ୍କୁ ଟେଲି ପ୍ରସାରଣ ଏବଂ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଓଡ଼ିଶା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରୁଥିଲା, ଯାହାଫଳରେ କୋଭିଡ୍ ସଙ୍କ୍ରମଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶ୍ରାବ୍ୟ ଅଭିଲେଖନର ଏପରି ପ୍ରସାରଣର ଫଳସ୍ଵରୂପ, କୋଭିଡ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ମାନ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ନିଦାନିକ ପରିଚାଳନା ବିଷୟରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୟ/ବିପଦ ସଙ୍କେତ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କୋଭିଡ ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଣ୍ଡିର ଆତ୍ମସାକ୍ଷରଣ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ଵର ମହାନଗର ନିଗମ (ବିଏମ୍ ସି) ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘରୋଇ କୋଭିଡ ଡାକ୍ତରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ଦୈନିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ନକଲି ମାମଲା ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ଓଡ଼ିଶା ମିଥ୍ୟା ସୂଚନା ବିସ୍ତାରିତ କରୁଛି । ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସରକାର ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସର ଅଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରି, ଉପରୋକ୍ତ ଅତିଓ କ୍ଲିପ୍ ଓଡ଼ିଶା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସାରଣ, ଆତଙ୍କ ଏବଂ ଭୟ ବିସ୍ତାର କରିବ ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

4. ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅତିଓ କ୍ଲିପ୍ ଅପଲୋଡ୍ କରିବା ପଛରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ସରକାରଙ୍କୁ ଏହାର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରିବା ଏବଂ

ସରକାରଙ୍କୁ ମାମଲାର ମୂଳକୁ ଯାଇ ଦାବି ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା । ଏକ ଇଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ ସମେତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଲିପି ନଥିବେ ରଖି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ସତ୍ୟ ପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

5. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଗୌତମ ମିଶ୍ର ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଗଣ ମାଧ୍ୟମ ମଞ୍ଚରେ ଅପଲୋଡ୍ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀବ୍ୟ ଅଭିଲେଖନ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସାଧାରଣ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ଅପରାଧ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉପରୋକ୍ତ ଏଫ୍ଆଇଆର୍ ରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଆକର୍ଷିତ କରିନଥିଲା । ଆତଙ୍କ ଏବଂ ଉଦ୍‌ବେଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଳାପରେ ରୋଗକୁ କିପରି ରୋକାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ମାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଗୁରୁତ୍ଵ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମିଶ୍ର, *ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସି.ଏସ୍. ଭଟ୍ଟନାୟକ AIR 1992 SC 604* ଏବଂ *ପ୍ରକାଶ ମିଶ୍ର ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ 2015 (II) OLR 93* ସମେତ ଅନେକ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ନ୍ୟାୟର ଅପପ୍ରୟୋଗ ରୋକିବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସିଆରପିସିର ଧାରା 482 ଅଧୀନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ।

6. ଆହୁରି, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମିଶ୍ର ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ମଞ୍ଚ, ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଏହା ବିରୋଧରେ ଅପରାଧୀୟ ମାମଲା ପଞ୍ଜିକରଣ କରିବା ଗଣମାଧ୍ୟମ ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଭଳି ହେବ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର *କାଳୀ ଚରଣ ମହାପାତ୍ର ବନାମ ଶ୍ରୀନିବାସ ସାହୁ AIR 1960 Ori. 65* ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର *ଅର୍ଣ୍ଣବ ରଞ୍ଜନ ଗୋସ୍ଵାମୀ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ (2020) 14 SCC 12* ମାମଲାରେ ଭରସା ରଖାଯାଇଛି ।

7. ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିକାରୀ (ଏଏସ୍ ସି) ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାନ୍ତି ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ପ୍ରତିଲିପି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏଥିରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ମିଥ୍ୟା ଖବର ପ୍ରସାର କରିବା ଭଳି ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରିଟ୍ ଆବେଦନ (ଦେଖାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 468/2020 (*ଅଲଗ*

ଆଲୋକ ଶ୍ରୀବାସୁଦେବ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ) ରେ 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2020 ତାରିଖର ଆଦେଶରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କେତେକ ମନ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ।

8. ଉପରୋକ୍ତ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ବିଜ୍ଞ ଏଏସ୍ ସି ଶ୍ରୀବାସ ଅଭିଲେଖନର ଇଂରାଜୀ ପ୍ରତିଲିପିର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇନଥିଲେ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତା 18 ଜୁନ୍, 2023 ରିଖରେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠ ସହିତ ନଥିରେ ସ୍ଥାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତାଳାପକୁ ଦର୍ଶାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ଯେଉଁ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ, ସେଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଚିତ୍ତଶୁଣିତ ଯେ ପିତୃତ୍ଵ 1 ହେଉଛି କଲ୍ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପିତୃତ୍ଵ 2 (ଯିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରୋନା ପାଇଁ ଚିକିତ୍ସା ନେଇଥିଲେ) ହେଉଛି କଲ୍ ର ଉତ୍ତର ଦେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି:

ପି 1: ଆପଣ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିଛନ୍ତି କି ?

ପି 2: ହଁ, ମୁଁ ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ଫେରିଥିଲି ।

ପି 1: ଓ, ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ଠାରୁ ତୁମେ ଫେରି ଆସିଛ.. ଆ!

ହା! ହା! ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଭୂତି କେମିତି ଥିଲା ?

ପି 2: କିଛି ନାହିଁ, ସେମାନେ କେବଳ ଆମକୁ ଏଠାରୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ।

ପି 1: ସତରେ ..

ପି 2: ସେମାନେ କେବଳ ଆମକୁ ସେଠାରେ ରଖନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ କୌଣସି ଔଷଧ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ..

ପି 1: ଏବଂ ..

ପି 2: ସେମାନେ ଆମକୁ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନିଜେ ନିଜେ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବୁ ..

ପି 1: ଆପଣ ଶପଥ କରୁଛନ୍ତି କି ?

ପି2: କେବଳ ଭିଗାମିନ୍, ସେହି ଏ ରୁ ଜେଡ୍ ବହୁ ଭିଗାମିନ୍ ..

ପି1: ହା ହାହା ।

ପି2: ଆମେ ଏହାକୁ କେବଳ ରାତିରେ ନେଉଛୁ ..

ପି1: ଠିକ ଅଛି ..

ପି2: ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଥଣ୍ଡା ହୁଏ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ
ଥଣ୍ଡା ପାଇଁ ଏକ ଔଷଧ ରହିବ ।

ପି1: ହା ହା ..

ପି2: ଯଦି ଆପଣଙ୍କୁ ଜ୍ୱର ହୁଏ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ
ଜ୍ୱର ପାଇଁ ଔଷଧ ରହିବ; ଯେଉଁମାନଙ୍କର କାଶ ଅଛି,
ସେମାନେ କାଶ ସିରପ୍ ଦିଅନ୍ତି ।

ପି1: ଠିକ ଅଛି, କେଉଁ କାଶ ସିରପ୍ ?

ପି2: କଣ ?

ପି1: କେଉଁ କାଶ ସିରପ୍ ?

ପି2: ତାସରିକୋର ନାମକ ଏକ କାଶ ସିରପ୍ ଏହିପରି କିଛି ।

ପି1: ଠିକ ଅଛି.. ଠିକ ଅଛି.. ଠିକ ଅଛି ..

ପି2: ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ନାହିଁ, ସେ ଅବଶ୍ୟ
କୌଣସି ଔଷଧ ନେବେ ନାହିଁ ।”

9. ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ ହେଉଛି ପି2 ଏହା ଦାବି କରି ଥିଲେ ଯେ ସେ
କୌଣସି ଔଷଧ ସେବନ କରିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।
ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

“ପି2: ବିଏମ୍ ସି ର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବେ ଆତଙ୍କ
ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ..

ପି1 : ହା.. ହା.. ହା ..

ପି2: ଏଥରେ କିଛି ନାହିଁ ..

ପି1: କିଛି ନାହିଁ ?

ପି2: ନା, କିଛି ନାହିଁ ..

ପି1: ହେ ଭଗବାନ ..

ପି2: ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପୁସପୁସ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କିଛି ସମସ୍ୟା ରହିଛି..

ପି1: ହଁ.. ହଁ.. ହଁ ..

ପି2: ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚାସ ନେବାରେ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ କିଛି ସୁବିଧା ମିଳିବ, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ ସେମାନେ ଅନୁଜ୍ଞାନ, ରୋଗପ୍ରତିରୋଧକ, ସାଲାଇନ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇପାରିବେ ..

ପି1: ଠିକ ଅଛି..ଠିକ ଅଛି.. ଠିକ ଅଛି

ପି2: ଅନ୍ୟଥା ପ୍ରାୟ ଏକ ହଜାର ଅଛି ..ଏକ ଶହ..ଦୁଇ ଶହ ମୋ ଭଳି..

ପି1: ହା.. ହା .. ହା.. ହା

ପି2: କେବଳ ଖାଇବା ଏବଂ ଚାରି ପାଖରେ ବୁଲିବା

ପି1: ଓ ..ଠିକ ଅଛି.. ଠିକ ଅଛି.. ଠିକ ଅଛି

ପି2: ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଫେରନ୍ତି..

ଅହଁ !..ଅହଁ !..

ପି1: ହେ !..ହେ!..ହେ!.. ଠିକ ଅଛି.. ଠିକ ଅଛି.. ଠିକ ଅଛି

ପି2: ଏବଂ ଆପଣ.. ଯଦି ଆପଣ ଯେବେ ବି ସେଠାକୁ ଯିବେ, ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଚିତ୍ର ମିଳିବ ।

ପି1: ଓହୋ! ତେବେ ଏଥୁରେ ଭୟଭୀତ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ କି ?

ପି2: କିଛି ନୁହେଁ ।

10. ଅଭିଯୋଗ ପଞ୍ଜିକରଣକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

“ପି2: ଏହି ବି ଏମ୍ ସି ଲୋକମାନେ ଜାଣିଶୁଣି ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ।

ପି1: ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଔଷଧ ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକରୁ କିଛି ଅର୍ଥ ହରଲୁଚ କରୁଛନ୍ତି । ଖଲାସ ସମୟରେ ଆପଣ ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ଔପଚାରିକତା ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି କି ?

ପି2: ଜଣେ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ..

ପି1: ହଁ ..

ପି2: ଯଦି ସେମାନେ ଜଣେ ରୋଗୀକୁ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ପାଇଥାନ୍ତି ..

ପି1: ସତରେ ..

ପି2: ଆଠ ଦିନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଜଣେ ରୋଗୀଙ୍କ ପିଛା ପାଖାପାଖି ଦେଢ଼ ରୁ ଅଢେଇ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ପି1: ଠିକ ଅଛି ... ଠିକ ଅଛି... ଠିକ ଅଛି...

ପି2: ସେମାନେ ଏହି ପାଣ୍ଠିର ଆତ୍ମସାତ୍ କରଣ କରୁଛନ୍ତି.. ଏହି ଡାକ୍ତରଖାନାଗୁଡ଼ିକ .. ଏହି ନିରାମୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ।

ପି1: ହଁ ହଁ ହଁ ...

ପି2: ବି ଏମ୍ ସି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି..

ପି1: ଠିକ ଅଛିଠିକ ଅଛି.....ଠିକ ଅଛି "

11. ବିଜ୍ଞ ଏଏସ୍ ସି ଉପରୋକ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପର କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଆଡ଼କ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଅପରାଧର ବର୍ଣ୍ଣନାର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲା, ତାହାକୁ ଦର୍ଶାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଗୌତମ ମିଶ୍ର କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ପ୍ରକୃତରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଏକ ସାଧାରଣ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଥିଲା ଯାହା କୌଣସି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲା ।

12. ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଳାପକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଜଣେ କୋଭିଡ଼-ପଜିଟିଭ ରୋଗୀ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଚିକିତ୍ସା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ନ ହୋଇପାରେ, ସେ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ । ଏହା ମାତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏବଂ କୋଭିଡ଼ ମହାମାରୀର ବିସ୍ତାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଗୁରୁତ୍ଵ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରେ । ଯଦିଓ ଏହା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଆଯାଇଥିବା କେତେକ ପଦକ୍ଷେପକୁ ସମାଲୋଚନା କରୁଛି ।

13. ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ବିଚାର କଲେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଅଡ଼ିଓ କ୍ଲିପ୍ ପ୍ରସାରଣ ସର୍ବସାଧାରଣ ମଧ୍ୟରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଆଡ଼କ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, **ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଭଜନଲାଲ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)** ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତବ୍ୟ, ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 482 ସିଆର୍ପିସି ଅଧୀନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ତାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ :

“(a) ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ବିବୃତି କିମ୍ବା ଅଭିଯୋଗରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ, ଯଦିଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଆଯାଏ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ପ୍ରଥମତଃ ଦୃଷ୍ଟିଗତ କୌଣସି ଅପରାଧ ଗଠନ କରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ମାମଲା ଗଠନ କରେ ନାହିଁ ;

(b) ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ବିବୃତିରେ ଏବଂ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ସହିତ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତଥ୍ୟରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଯାହା ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ, ସଂହିତାର ଧାରା 155 (2) ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ ବ୍ୟତୀତ ସଂହିତାର ଧାରା 156 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତଦନ୍ତକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ ;

(c) ଯେଉଁଠାରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. କିମ୍ବା 'ଅଭିଯୋଗରେ କରାଯାଇଥିବା ଅବିବାଦୀୟ ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ଏହାର ସମର୍ଥନରେ ସଂଗୃହୀତ ପ୍ରମାଣ କୌଣସି ଅପରାଧକୁ କର୍ମ ଘଟାଇଥିବା ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ମାମଲା ସୃଷ୍ଟି କରେ ;

(d) ଯେଉଁଠାରେ ଏଫ୍ ଆଇ. ଆର୍. ରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ ନୁହେଁ ବରଂ କେବଳ ଏକ ଅଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ ଗଠନ କରେ, ସଂହିତାର ଧାରା 155 (2) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ ବିନା ଜଣେ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ତଦନ୍ତକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

(e) ଯେଉଁଠାରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. କିମ୍ବା ଅଭିଯୋଗରେ କରାଯାଇଥିବା ଆରୋପ ଏତେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବରେ ଅସମ୍ଭବ, ଯାହାର ଆଧାରରେ କୌଣସି ସଚେତନ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆଧାର ଅଛି ବୋଲି କଦାପି ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ ନାହିଁ ;

(f) ଯେଉଁଠାରେ ସଂହିତା କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ (ଯାହା ଅଧୀନରେ ଏକ ଅପରାଧକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି) ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିବାରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିଛି ଏବଂ/କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ସଂହିତା କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିନିୟମରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି, ଯାହା ପୀଡ଼ିତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀ ସମାଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ;

(g) ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବେ ଦୁରାଶୟ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିହିଂସା ନେବା ପାଇଁ ଏକ ଗୁପ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆକ୍ରୋଶ ହେତୁ ତାଙ୍କୁ ବିରୋଧ/ବିନାଶ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହେଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ ।”

14. ପୁନର୍ବାର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକାଶ ମିଶ୍ର ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରକ୍ଷିପାଲ ସିଂହ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ (2014) 7 SCC 215 ର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୋହରାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ କ୍ଲେଶଦାୟକ ଅଭିଯୋଗ, ଯାହା ଆଇନର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପବ୍ୟବହାର ହେବ, ତାହା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ନିବାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

15. ଓଡ଼ିଶା ଏକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ମଞ୍ଚ ଏବଂ ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରସାରଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛି ବୋଲି ବିଚାର କରି, କାଳୀଚରଣ ମହାପାତ୍ର ବନାମ ଶ୍ରୀନିବାସ ସାହୁ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ :

“(5) ଆଇପିସି ର ଧାରା 505 ର ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (b)ଗୁଡ଼ିକ ର ସ୍ଵଳ୍ପ ଭାବରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ଧାରାର ଖଣ୍ଡ (C) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ତାଙ୍କରା ଜାରି କରିଥିଲେ । ସେହି ଖଣ୍ଡ (ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ବାଦ ଦେଇ) କୌଣସି ବର୍ଗ କିମ୍ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଉତ୍ତେଜିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା କୌଣସି ବିବୃତିର ପ୍ରକାଶନ କିମ୍ବା ପ୍ରସାରଣକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରେ । ସମ୍ବିଧାନ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ, ଶିବ୍ ନାଥ ବାନାର୍ଜୀ ବନାମ ସମ୍ରାଟ, 40 Cal WN 1218 ରେ ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଧାରା ବିଷୟର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସପକ୍ଷରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ଭାବରେ ଗଠନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହି ନୀତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ ହେଉଛି କାରଣ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵାଧୀନତାର ଅଧିକାରକୁ ସମ୍ବିଧାନର

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (a) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟାଭୂତି ହୋଇଥିବା ମୌଳିକ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କରାଯାଇଛି । ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ନାଗରିକଙ୍କର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ତ୍ରୁଟିର ବିଭିନ୍ନ ଉଦାହରଣ, ଯାହାର ପରିଣାମ ସ୍ଵରୂପ ସେହି ସ୍ଥାନର ଜନସାଧାରଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗୁଛନ୍ତି, ତାହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଧୀନରେ ଏକ ପ୍ରଚାରପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ସର୍ବସାଧାରଣ ସଭା ଆୟୋଜନ କରି ଦର୍ଶାଇବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 505ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନର ଦାୟିତ୍ଵରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ ଯଦି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ଥାଏ ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଧାରାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥାଏ । ସମ୍ବିଧାନରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19ର ଖଣ୍ଡ (2) ଦ୍ଵାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ।

16. ଅର୍ଶବ ରଞ୍ଜନ ଗୋସ୍ଵାମୀ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ :

“ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ନାଗରିକଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମ୍ବିଧାନିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ସ୍ଵୀକୃତି ଗଠନ କରେ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (a) ଦ୍ଵାରା ସୁରକ୍ଷିତ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ମୂଳରେ ସାମ୍ବାଦିକୀୟ ସ୍ଵାଧୀନତାର ପ୍ରୟୋଗ ରହିଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଗଣମାଧ୍ୟମ ସାମ୍ବାଦିକ । ସେ ଆୟୋଜନ କରୁଥିବା ଟେଲିଭିଜନ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ମତାମତର ପ୍ରସାରଣ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (a) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କର ବଚନ ଏବଂ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ ଅଟେ । ଭାରତର ସ୍ଵାଧୀନତା ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମ୍ବାଦିକମାନେ ପ୍ରତିହିଂସାର ଧମକ ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତ ନହୋଇ କ୍ଷମତାକୁ ସତ୍ୟ କହିପାରିବେ । ସେହି ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନଗତ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଉତ୍ତରଦାୟୀ ।

କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କୁ ଏକାଧିକ ଅଭିଯୋଗର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କ୍ରମାଗତ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଏବଂ ଅଭିଯୋଗର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏକାଧିକ ରାଜ୍ୟ ତଥା ନ୍ୟାୟିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାଧାନର ସନ୍ଧାନ କରିବା, ସେହି ସ୍ଵାଧୀନତାର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଏକ ଦମନକାରୀ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ନାଗରିକଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନତା ଏବଂ ଏକ ସୁଚିତ ସମାଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ନଷ୍ଟ କରିବ । ଆମର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କ ଅଧିକାର, ନାଗରିକଙ୍କ କହିବା ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅଧିକାରଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏକ ସମାଜ ଭାବେ ଆମେ କଦାପି ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ବିନା ଅନ୍ୟତର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସମ୍ବାଦ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥିତିକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସ୍ଵାଧୀନ ନାଗରିକମାନେ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧାଳ ନୋହ ହରାରୀ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ “21 lessons for the 21st century” :ରେ ଏହାକୁ 36 ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି : “ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ତୁମେ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ତା’ ଠାରୁ ସାଧାରଣତଃ ବହୁତ ଭଲ, ସେହି ଉତ୍ତର ଯାହାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିହେବ ନାହିଁ ।”

17. ଅଭିଯୋଗ/ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ପ୍ରତିଲିପିକୁ ଯତ୍ନ ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ସବୁଷ୍ଟ ଯେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ଅଧୀନରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଛି ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମୁଖ୍ୟ ଦର୍ଶନରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଳାପଟି ସାଧାରଣ ମନେ ହୁଏ ଯାହା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇନଥିବା ଭଳି ଜଣାପଡ଼େ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ଯେ ଏହି ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ କୋଭିଡ଼ ଚିକିତ୍ସା ଏଡ଼ାଇବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବ, ଯାହାଫଳରେ ମହାମାରୀ

ବିସ୍ତାର ହେବ ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟଥା ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ, ଯିଏ ଓଡ଼ିଶାର ନିବେଶ ସମ୍ପାଦକ, ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏପରି ଅପରାଧକ ମାମଲା ଜାରି ରଖିବା, ସାମ୍ବାଦିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

18. ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଏସ୍.ଡି.ଜେ.ଏମ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଜି.ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3245/2020 ରେ ଅପରାଧକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଖାରଜ କରାଗଲା । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

19. ଏହି ରାୟର ଏକ ନକଲ ତୁରନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବ ।

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ। "

ଅନୁବାଦିକା : ସଞ୍ଜିତା ନାଏକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ